

15. NEDJELJA KROZ GODINU (A)

IZIĐE SIJAČ SIJATI.

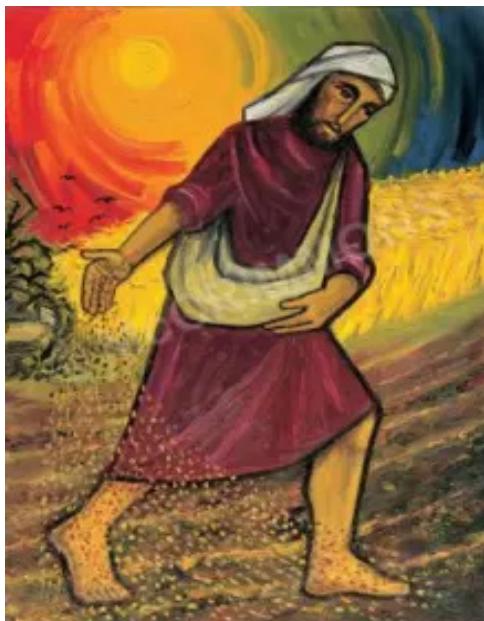
Onoga dana Isus izide iz kuće i sjede uz more. I nagrnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali. I zborio im je mnogo u prispodobama: »Gle, izide sijač sijati I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dodoše ptice i pozobaše ga. Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. A kad sunce ogralu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk, treće tridesetostruk. Tko ima uši, neka čuje!« I pristupe učenici pa ga zapitaju: »Zašto im zboriš u prispodobama?« On im odgovori: »Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano. Doista, onomu tko ima dat će se i obilovat

će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima. U prispodobama im zborim zato što gledajući ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju. Tako se ispunja na njima proročtvо Izaijino koje govori: Slušat čete, slušati - i nećete razumjeti; gledat čete, gledati - i nećete vidjeti! Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvorise da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izlječim. A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju. Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli

Vi, dakle, poslušajte prispodobu o sijaču. Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put zasijan. A zasijani na tlo kamenito - to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s radošću prima, ali nema u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba. Zasijani u trnje - to je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda. Zasijani na dobru zemlju - to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko, jedan šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko.«

Mt 13, 1-23

IZIĐE SIJAČ... - PARABOLA

Današnja parabola prvenstveno nas vraća nama samima da se upitamo u kojem smo mi duševnom stanju. Trebamo postati svjesni sebe i svojeg stanja. Istina, za to treba imati kuraža. Iz mnogih svjedočanstava drugih, a i iz vlastitog iskustva znamo da tek kad se u sebi promijenimo, kad promijenimo svoje stanje tada nam mnoge stvari ulaze u srce i u glavu. Možda se najviše bojimo sami sebe i svojeg stanja. Mnogo toga ovisi o nama samima. Mnogo toga mi bi mogli promijeniti. Gdje smo sad? Da li smo u stanju 'pokraj puta', da li smo izvan sebe pa na nas pada svega i svačega, ali se ništa u nama ne zadržava? Na sve gledamo površno i površno prihvaćamo, a površno i odbacujemo. Vrlo brzo se zanosimo i vrlo brzo se i ohladimo. U takvom stanju potpuno smo nestabilni i nesposobni za bilo koje ozbiljne pothvate. U stanju 'izvan sebe' nismo sposobni niti za prijateljstvo, niti za ozbiljno shvaćanje. U takvom stanju sve prihvaćamo i ništa ne zadržavamo. Onoga

smo ili one istine koja nam naleti, ali se ni na jednoj ne zadržavamo. Priklanjam se, kako narod kaže, kao pas latalica prvim kolima koja nađu.

DOno što je bitno u ovoj paraboli jest da mi ipak možemo promijeniti svoje stanje.

I Bog i ljudi nam nude svoju dobrotu i svoju istinu kojima se treba otvoriti. Nijedan karakter nije negativan niti se može reći da je netko po rođenju fiksiran na određeni stav. Svi karakteri su po sebi otvoreni i Bogu i bližnjemu. Svi ljudi su otvoreni ljubavi i istini. Također se može reći da nekada stojimo pred misterijem ljudskog opredjeljenja za zlo. To očito nije normalno stanje.

To je bolesno stanje. Često će neki vlastitu odgovornost prebacivati na razna 'opsjednuća' ili neke zle sudbine. Bog svakome daje dovoljno milosti da se opredijeli za dobro i plemenitost. Isto tako je dobro spomenuti da smo svi mi također odgovorni jedni za druge. Kako pristupamo drugome čovjeku? Da li on u našem pristupu doživljava da mu želimo dobro ili imamo svoj interes? Nekada možda i iznosimo istinu i nudimo dobro, ali na način pobjednika i podcenjivanja drugoga. Bog u svojem odnosu prema čovjeku poštuje njegovu slobodu.

Sloboda je Božji dar pa i onda kada ju upotrebljavamo na svoje zlo. Svima nama je upućena Isusova riječ i svima donosi smisao i smirenje. A ako ne donosi rod, stvar je u nama a ne u riječi. Isus nas poziva da se opredijelimo na otvorenost, da budemo plodno tlo za istinu i ljubav. I doći će mir i sigurnost u nas. Bog će prebivati u nama.

Marijan Jurčević, OP

SJAVAČ I SJEMENJA

Petnaesta je nedjelja kroz godinu i danas nam se nudi prispodoba o sijaču i sjemenu. Govori nam se u prispodobi da bismo, ljudski ograničeni, mogli lakše i dublje, ne samo razumjeli, nego i životom prihvatali - "U prispodobama im zborim zato što gledajući ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju." A što to moramo razumjeti i što se to od nas ljudi traži - traži se da donesemo stotruki, šezdesetostruki ili tridesetostruki rod, da stvorimo plodove svojega života. Promatrajmo sjemenja - ono malo sjeme pšenice u zemlji istrune ali iz njega nastaje novi klas sa puno novih zrnjevlja, ono naj, najmanje sjeme na svijetu - sjeme gorušice uzraste u veliko stablo koje daje bogatu sjenu i na njemu se gnijezde ptice nebeske. Razna sjemenja daju različite plodove za oko ugodne, za okus i miris primamljive. Svako sjeme ima svoje plodove samo se treba zalijevati, na njega mora padati dažd i snijeg i na njemu ostati dok ne donesu plodove - kako čusmo u prvom čitanju. No važno je i na kakvoj je podlozi sjeme - zato zavisi i kakvi će plodovi biti - stostruki, šezdesetostruki ili tridesetostruki, važno je da bude plodova. No možda plodova neće ni biti ako sjeme izgori i osuši se na sunca, uguše ga sjemena drače i zla ili ga pozoblju druge sile ovoga svijeta. Sijač sije, a što je s našim sjemenima i našim plodovima? Gdje će pasti naše sjeme ne zavisi od nas, to zavisi od sijača - oca našeg nebeskog, on je sijač - da li smo na putu da drugi gaze po nama omalovažavanjem, ponižavanjem, odbacivanjem, možda smo na mjestu da nas guše zavodljivosti ovozemnog svijeta

ili smo možda na plodnom tlu. Okrenimo se sebi, ne drugima, i pogledajmo na kakvoj smo podlozi, da li imamo uvjete da donosi tako potrebne plodove ili se predajemo da nas sunce svakodnevice osuši, da nas svakodnevne brige uguše ili postajemo žrtve drugih. Tako nam je potrebna voda da naše sjeme živi - voda milosti, voda Božjeg milosrđa, samo to nam može pomoći, samo to nas može spasiti, Božja milost može nam dati snage da naše sjeme, gdje god bilo, može donijeti ploda, pa i ako smo okruženi dračom i trnjem svakodnevice. Mnogi će ovih ljetnih dana i predaha možda na more, u planine, nekakvo jezero ili na bogata polja. Pogledajmo tamo gdje sve rastu divni cvjetovi, gdje sve niče i raste trava, visoko drveće sa sočnim plodovima, pogledajmo gdje sve rastu - na kamenu, na malo zemlje, među šibljem, pored staza, na bogatoj zemlji - rastu i daju plodove. Bore se da imaju vode, čuvaju vodu samo da prežive, možda ih drugi zalijevaju. Razmišljajući o današnjem evandeoskom ulomku zamolimo Gospodina da nam da tako potrebne vode milosti i milosrđa da imamo snage da naše sjeme preživi ma gdje bilo bačeno i doneće stostruku, šezdesetostruku ili tridesetostruku plodove, zamolimo da s nama bude i pomogne da naše sjeme ne ostane bez plodova. Zamolimo da bude s nama i da našem sjemenu da tako potrebnu snagu da možemo preživjeti i žegu dana, trnje koje nas želi ugušiti, nedostatak dobre zemlje života, neka to bude plod našeg života.

Josip

UZ 600-ti BROJ TJEDNOG LISTIĆA

Pred nama je 600-ti broj omiljenog nam tjednog listića. Eto, već smo 600 puta pokušali povezati našu vjerničku zajednicu u zajedničkom razmišljanju o Božjoj riječi, posebno onoj koja nam se nudi na nedjeljnim misnim slavljima. Šest stotina puta smo pokušali da po ovom tjednim listiću međusobno, jedni drugima, biti bliži da bi zajedno mogli slaviti Gospodina i svoje živote usmjeravati ka vječnosti. U povodu ovog skromnog jubileja želimo reći HVALA BOGU da nam daje prilike i mogućnosti imati ovaj tjedni listić. Bez Božje pomoći tjedni listić sigurno ne bi u 600 nedjelja ušao u našu zajednicu i naše domove - zato smo zahvalni Bogu. Zahvalni smo i Vama, dragi čitatelji, koji listić rado uzimate, čitate ili dajete drugima - HVALA VAM. Da nema Božje dobrote i Vaše zainteresiranosti za listić on sigurno ne bi doživio 600 brojeva. Nesporno je i sigurno da i to mnogo govori o našoj vjerničkoj zajednici - da je ona životna i da se ne predaje lako usprkos svih naših muka i neprilika. Nemojmo posustajati i gubiti nadu jer Božji su putovi nama ljudima često i nedovoljno jasni, ali su sigurno spasonosni, ako ih prihvaćamo s pouzdanjem u dobrotu Božju. U Božje ruke stavljamo i sve buduće brojeve dragog nam tjednog listića, a Vas, dragi čitatelji, molimo da nam šapnete što biste možda još voljeli vidjeti, čitati ili naći u narednim brojevima tjednog listića. Bit će nam velika radost da naredne brojeve obogatimo onim što zbilja Vi želite. Pred nama je još puno brojeva do tisućitog broja, stoga hrabro idemo dalje.

Josip

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 17. srpnja

Aleksije; Branko; Marcelina, Nadan

UTORAK, 18. srpnja

Fridrik; Bruno; Nafko

SRIJEDA, 19. srpnja

Aurelija, Zora; Zlatka; Makrina

ČETVRTAK, 20. srpnja

Sv. Ilija prorok; Biserka; Margareta; Rita

PETAK, 21. srpnja

Sv. Lovro B.; Danijel pr.; Danica; Viktor

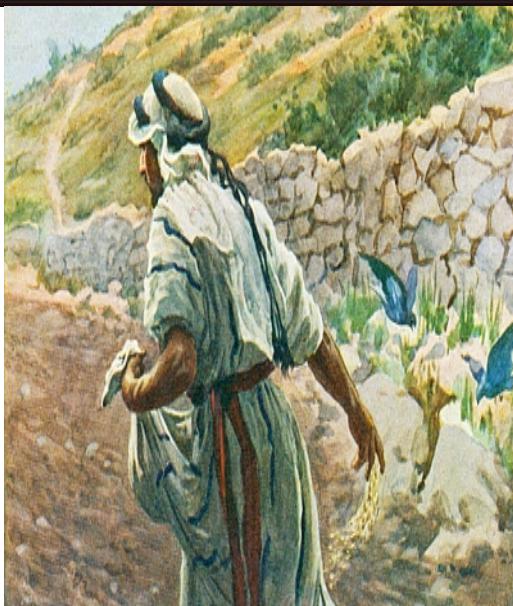
SUBOTA, 22. srpnja

Sv. Marija Magdalena; Manda; Lenka

NEDJELJA, 23. srpnja

16. NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Brigita; Apolinar; Valerijan

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

od 3. srpnja 2023. do 24. srpnja 2023. NEMA SV. MISA